

Cennet Çok mu Uzak

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Eylül 2015

Depresif bir yığıyla tam çıkaracaktı ki baklayı ağzından birkaç adım geri geri gitti. Bir şeylerden rahatsız olduğu o kadar aşikârdı ki:”Sahi,” dedi kadının biri tüm şaşkınlığı yüzünden okunurken.

”Sanırım kayıt yaptırmaya geldiniz. Sizi daha önce de görmüştüm sanki. Kuvvetlidir görsel hafızam. Bir gördüğümü asla unutmam.”

Adamın başı kopmuş bir kuklaymışçasına yukarı kalktı. Garip bir pırıltı vardı gözlerinde belli belirsiz yanıp sönen.

Bu sefer suskunluğunu koruyamadı ve pervasızca dik dik baktı kadının gözlerine:”Size ne bayan?”

Böylesine bir tepki vermesini asla beklemiyor olacak ki bu sefer kadın geri geri uzaklaştı adamdan.

”Kötü bir niyetim yoktu. Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Benim oğlum ikinci sınıfa geçti. Hem sizinki ile arkadaş...”

Cümlesini tamamlamaya izin vermedi adam. Gözleri yuvalarından çıkacakmışçasına üzerine yürüdü kadının:”Bana ne.”

Şaşkınlık bir yana ürktüğü çok belliydi kadının. Bu sefer tek sözcük çıkmadı ağzından ve hızlıca uzaklaştı.

Eylül’ün ilk günleri olmasına rağmen yazdan kalma böylesine bir günde sırtındaki uzun paltonun adamı fazlasıyla terlettiği aşikâr olsa da görünürde pek de orali değildi adam ama yine de tedirgin olduğu bir şekilde okunuyordu yüzünden. Dikkat çekmekten imtina etse de abartılı vücut dili adamın duygularını ayan beyan gözler önüne seriyordu.

Çıkış kapısını bulmakta zorlansa da kimseyle muhatap olmamak adına gelişigüzel zigzaglar çizmeye başlamıştı. Aniden durdu ve olduğu yerde 360 derece döndü. Umarsızdı ilk defa, elinin tersiyle alnında biriken teri sildi. Derin bir nefes aldı. Bir anda abartılı davranışları son bulmuştu.

Dikkat çekip çekmediğini kontrol etmek istercesine süzdü etrafındakileri. Az evvelki o meraklı kadın çok şükür ki gözden kaybolmuştu.

Ağır aksak ilerlerken vazgeçmişti artık çıkış kapısını aramaktan zira gözüne kestirdiği o grubun oldukça yakınındaydı. Bir grup küçük çocuk ellerindeki balonlarla neşe içinde oynaşp şen kahkahalar atıyordu.

Grubun lideri gençten bir kız usulca fısıldadı: "Beş dakika sonra yanınızdayım. Ben gelen kadar uslu durun, anlaştık mı?"

Çocuklar hep bir ağızdan cıvıladı:"Anlaştık öğretmenim."

Öğretmenin uzaklaşmasını dikkatle gözleyen adam bir anda bitiverdi çocukların yanında:

"Selam çocuklar."

Grubun en küçüğü kırmızı saçlı küçük yumurcak fısıldadı:

"Merhaba bayım."

Burnunu karıştıran ve yaşça arkadaşlardan büyük oğlan çocuğunu kendini arkadaşlarının önüne attı:

"Yabancılarla konuşmamız yasak. Hemen uzaklaşın buradan."

Tembihli olduğu her halinden belli bir diğeri başıyla onayladı arkadaşını.

"Yapmayın ama. Ben yabancı değilim ki. Burak'ı hatırladınız mı? Ben onun babasıyım."

"Çilli Burak mı?"

"Tabii ya. İşte onun babasıyım. Sizi Burak'ın yanına götürmek için geldim."

"Ama Burak'ın çok uzağa gittiğini söyledi öğretmenimiz. Bir daha da asla aramıza dönmeyecekmış."

Kırmızı saçlı kız sokuldu adama:

"Bayım, cennet çok mu uzakta?"

"Cenneti bilmem ama cehennem çok yakın" demesiyle paltosunun önünü açtı ve üzerindeki bombanın pimini çekti.

Her şey saniyeler içinde gelişmişti. Tutukluk yapan mekanizmayı tam devreye sokacaktı ki şakağına saplanan kurşun olayın seyrini aleyhine çevirdi adamın.

Tam bir kaostu yaşanan. Tetiği çeken kişiye odaklandı bakışlar. Genç kadın beti benzi atmış bir şekilde yine de kendinden emin, olduğu yerde kala kalmıştı:

“Bir gördüğümü asla unutmayacağımı söylemişim.”